

Šaleška dolina. (Obsodba nemške nestrpnosti.) Nedavno sem se vozil z železnico po Šaleški dolini v družbi treh imovitih kmetov, kateri so se pogovarjali jako živahno o veselici, prirejeni na čast rojaka dr. Jožefa Kranjca v Škalah. Zanimali so me moške na prvi pogled; tiho sem se vsedel v kotiček in poslušal razgovore. Najstariji pripoveduje o velikem vplivu, katerega je imela ta veselica na kmete. Vse se je veselilo in navduševalo za narodno stvar; celo mnogo mlačežev, ki so sicer pod komando velenjskih posilincev, je bilo pri slavnosti; zatrjevali so samega veselja, da ne bodo več poslušali prijaznih besed, naj pridejo iz katerikoli ust. Drugi kmet prekine moža v govoru in pravi, da pač ni treba govoriti o lepi veselici in slavnosti, saj ni mogoče vsega opisati; zakaj takega dneva še nismo imeli. Zapomniti si moramo pač ljudi, ki so nam hteli kvariti praznovanje. Vesta, draga tovariša, ne morem umeti, kako je mogoče, da so se ravno v Velenji obnašali izzivajoče in hteli kaliti mir. Niso li Velenjčani naši domačini? Mislil sem si vsaj!

Da, pravi tretji kmet, motili smo se vsi! Nekaj jih je še, a malo. Le glej našega mesarja in krčmarja! odkar je napisal na svojo staro hišo, v kateri mu je pela mati, ko ga je zibala, le slovenske pesmi, »hotel« in je postal vulgo Wissiak namesto starega Bezjaka, je začel postajati »internacionalen«. Vprašal sem ga, kaj pomeni »internacionalen«, pa mi je razlagal, da on je vse, Slovenec in Nemec, da drži z vsemi. A že tedaj sem si mislil: ne boš kaše pihal; takih ljudi se je treba izogibati; po tem receptu bi moral biti človek razdeljen; toda to pa vendar ne gre, da bi se kar delil: polovico svoje vzvišene osebe dam tej stranki, drugo pa nasprotni. Najstariji tovariš vstavi moža in pravi: Vidiš, ti si pravo pogodil, takih ljudi se mora človek varovati; saj ne gre drugače, da se vsem klanjajo in dobričajo, če hočejo biti nad strankami. Kadar ima pa »fajerber« ali »Südmarka« veselice, razobesijo ti internacionalci celo frankfurterco. Zakaj pa niso razobesili zastav, ko smo slavili domačina?

Na to dostavi drugi: Kaj Ti pride na misel; tega ne moreš zahtevati, vse bi že šlo rakovo pot. Pa to je čudno, da ta domačin tako kadi tujcem; če pa mi priredimo veselice, pa pokaže hrbet; le naj, tudi mi mu ga bomo začeli kazati. Prav odkrito povedano, mi nočemo zahtevati, da se vdeleži naših nedolžnih zabav, a terjati moramo od njega, da ne kali miru o takih prilikah. Omeniti moramo v čast drugih velenjskih posilincev in nemcev (če je mogoče kateri v trgu), da so se lepo zadržali in si celo ogledali lepi sprejem »Celjskega Sokola«; zabiti pa moramo v večni spomin postopanje tega mesarja, ki se ne briga, kakor sam vedno trdi, za narodnost. Jeza mora človeka popasti, če se spominja na ta dan; tam se je zbirala muzika, ki je motila z igro sprejem, tu se je zbirala družba demonstrantov, ki so kalili mir. Mi kmetje še res nismo tako omikani, a s časom ga bomo že priučili, kako ima postopati proti domačinom. Le pomislita, draga tovariša, še gosp. župnika in zdravnika so pri belem dnevu napadli njegovi otroci s klicem »hail«. Res lepo je izobrazil svojo deco! če bi vsaj samo pozdravljali z »guten Tog«. Otroci z naših hribov imajo več olike.

Nato začne zopet najmlajši govoriti, toda vlak zažvižga, na postaji smo. To ga ne moti, odreže se še kratko, predno se ločijo: Ta je pa še najlepša; sin, ki ne zna, kakor se mi dozdeva, govoriti, samo fučka v mesnici; zadnjič poslušam natanko to »vižo«; glej ga, na vse pretege je vabil ljudi v mesnico žvižgaje »Bocht am Rhein«, to je pesem, ktero pojejo Slovenohrustači proti nam.

To je bil konec pogovora. Te kmete bo pa že poiskal in poizvedel od njih še drugih zanimivih točk Šaleške doline »Bičev Matija«.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš milost. knez in škof so bili od cesarja odlikovani z velikim križcem Franc Jožefovega reda.

Osebnosti. Pravni praktikant pri okrožnem sodišču v Mariboru gosp. A. Bratkovič je imenovan sodnim avskultantom.

Spomin Slomšekove smrti. V torek se je služila v mirodvorski kapelici nad grobom Slomškovim sv. maša zadušnica. V to svrhu so šolske sestre lepo okinčale kapelico.

K Slomškovim zvezi, društvu kršćansko mislečega učiteljstva je oglasilo svoj pristop že 80 učiteljev in učiteljic, 6 profesorjev, 20 katehetov ter več podpornih udov in ustanoviteljev. Odbor je sestavljen tako-le: Predsednik Fran Jaklič, namestnik prof. A. Kržič; tajnik J. Novak, namestnica Pavla Krušič; blagajnik dr. J. Gruden, nam. Tončka Štupca; knjižničar Fr. Oswald, nam. J. Bajec, odborniki: J. Čencič, Franjo Tomažič, R. Vizintin in M. Holzinger pl. Weidlich.

Ljudsko štetje se bode vršilo od 1. do 31. januarja 1901. Mi bomo o ljudskem štetju še natančneje govorili. V krajih, kjer so Slovenci pomešani z Nemci, treba bo mnogo pouka in dela, da nam Nemci ne bodo naših vpisavali za svoje.

Volitve na Spodnjem Štajarskem. Danes ima Slovensko politično društvo v Mariboru sejo, da se posvetuje o volitvah za državni zbor.

Celjsko politično društvo »Naprej« skliče kmalu shod zaupnih mož v Celje, da postavi kandidata za celjski-breški okraj.

Mariborska dijaška kuhinja zahvaljuje vse dosedanje dobrotnike na velikodušni darežljivosti in se jim kar najtopleje priporoča tudi za bodočnost. Dijakov podpore potrebnih je veliko, denarja pa malo. Rodoljubi, spominjajte se pogosto dijaške kuhinje v Mariboru.

Za mariborsko narodno šolo je daroval naroden mladenič 5 K, gospod J. Topolnik 1 K.

V Št. Juriju ob Ščavnici se je poročil sourednik »Edinosti« gsp. Fran Klemenčič z gospico Ivanko Anžič, urednico »Slovenke«.

Okrožnim zdravnikom za celjsko okolico je imenovan narodnjak dr. A. Schwab.

Zdravnik dr. Viktor Kac se preseli iz Velenja v Celovec. Na njegovo mesto je prišel dr. Žigon, goriški rojak.

Iz Griž pri Celju se nam poroča, da se je ondotno konsumno društvo osvobodilo socialdemokratske nadkomande ter prešlo v roke katoliških in narodnih mož. Društvo se je zelo povzdignilo in šteje že 130 članov. Sedanji načelnik je gospod A. Rois.

V Št. Janžu pri Dravogradu se je vršila zadnjo nedeljo dobro vspela Slomškova slavnost. Slavnostni govor je imel dr. Medved iz Maribora.

Nagrobni spomenik. Podpisani nanzanja, da je spomenik za pokojnega čast. gsp. J. Trstenjaka že bojda skoro izgotovljen in po sorodnikih plačan, zato se nameravana zbirka ustavi in prekliče.

Simon Gaberc, Framski župnik.

V katoliško cerkev prestopila je 25letna židinja gđe. Irena Fürst v Rogatcu. Bila je slovesno krščena dne 8. septembra v rogački nadžupnijski cerkvi sv. Jerneja od veleč. gsp. dekana Fran Salamona. Botra ji je bila gospa Irena Brezinščak, soproga znane gostoljubnega narodnega notarja na Humu. Isti dan prejela je prvo sv. obhajilo ter bila tudi kot nevesta prvokrat oklicana z g. učiteljem v Rogatcu Karolom Wretzlom. V ponedeljek 17. sept. bila je po sprejemu zakramentov poročena. Starešina ji je bil Albert Brezinščak. Prejela je toraj v teku desetih dni 4 sv. zakramente. Redek slučaj.

Vinski mošt se je dobil v Rogatcu že 19. sept. Bil je prav sladak. Vinska letina letos izvrstno kaže. Če bode še 14 dni tako ugodno vreme, kakor je sedaj, imel bode tukaj vinski mošt od 17—20 stop. sladkorja.

V Kostivnici je letos toliko sadja, da ljudem manjka posode za sadni mošt.

V Špitaliču so vinogradi tako polni, da so že sedaj kmetje prosili mariborskega vinskega trgovca Pfrimerja, naj jim pošlje ob času trgatve sode, ker so svoje napolnili s sadnim moštom. Slovenski vinski kupci pozor!

Akti cesarskega namestnika štajerskega. Naš cesarski namestnik rad rabi besede, da hoče štajarsko ljudstvo in njegove potrebe spoznavati iz osebnega občevanja, ne pa iz aktov. Ko je imel nastopni govor, izjavil je, da štajarske dežele ne bo študiral iz aktov, temveč iz osebnega občevanja s prebivalstvom. V Ptujju je pri pojedini v verejnshausu zopet to trditev ponovil. V Halozah pa je v vinogradu Kaiserjevem vesel vzkliknil, da se je v treh urah svojega potovanja po Halozah več naučil, kakor bi mu mogli povedati mnogoštevilni akti. Mi upamo, da se je torej sedaj tudi poučil, da ptujski meščani ne potrebujejo nobene deželne in državne podpore za svoje vinograde, ampak samo ubogo slovensko haloško ljudstvo. Če pa se tega ni naučil, potem pa se namestnik naj da še enkrat voditi po Halozah, toda ne od ptujskih meščanov, ampak od bednega slovenskega ljudstva. Slovenci pa pri vsem govorjenju namestnikovem o aktih žalostni skimavamo z glavo, ker vemo, da se namestnik poučuje o nas le iz aktov in sicer iz nemških, ker slovenski niti ne zna. To je uradnik, ki niti tretjine prebivalsta ne razume!

Izpod Rogatca. Hvaležen je izlet na Rogatec. Iz Gornjegradu mimo cerkvice sv. Lenarta na Špehu se kaj lahko pride, in tupi ni nevarnosti, da bi se ponesrečil, kakor se je najbrž neki poštni asistent iz Gradca. Šel je sam iz Logarjeve doline na Ojstrico naročivši večerjo pri Piskerniku, ali že je teden dni preteklo — in še ga ni k večerji. Že tretji dan ga iščejo pa zaman. Sploh bi naj vsak imel vodnika, kateri gre v gore, in potem se ne bi zgodilo toliko nesreč. Menda ljudje mislijo, da se hodi po gorah, kakor po tlaku v mestih. Umestno pa bi tudi bilo, zabraniti izlete po praznikih in nedeljah med službo božjo dopoldan, kakor se je čitalo, da se je letos večkrat zgodilo. Namen vendar ne bo planinskega društva, odvracati ljudi od službe božje, od cerkve in jih navduševati za pogansko bogoslužje v »prosti naturi« za Baka, poganskega boga in druge božice in božiče, kateri je nedavno izletnike na Menino tako navdušil, da je zvečer to čutil slavni Gornjigrad od nekaterih bahantov. Posebno pa bi še priporočali, da tudi nekateri Šmarčani dobé ključ od meninske koče, da ne bodo sirote, kadar gredo na Menino, morali celo noč opazovati zvezd in častiti lepo Venus.

Luče. Pišejo nam: Dne 17. t. m. je bila tu redka slovesnost. Dva brata sta imela zlato poroko. Starejši je oženjen ena in petdeseto leto, mlajši pa pet in petdeseto. Vsi štirje zlatoporočenci štejejo skupaj tri sto in eno leto. Lepa leta! — Od deželne odbora inženirji merijo cesto iz Ljubnega skoz Luče v Solčavo. Da le ne bi samo pri merjenju ostalo! Kakor kaže cesta lučke in solčavske občine, so te vnete za cesto, ker jo pridno in lepo popravljajo, ali nikakor ne zmorete vsega; okrajni zastop gornjegrajski in deželni odbor pa ž njima po mačuško ravnata. Lepo to ni, pa tudi ne domoljubno, in naravnost predrzno, da se očita občinam — »nemarnost«, kakor se je zgodilo v deželnem zboru lansko leto. In naša poslanca? Dela se tudi na to, da se napravi cesta iz Luč čez Volovlek v Kamnik in iz Solčave v Železno Kapljo na Koroško. Zelo hvaležna in lepa zveza bi bila, in bi povzdignila občevanje in kupčevanje, kar ravno nestaje tem lepim krajem, ki po svoji lepoti

ne zaostajajo gotovo za najlepšim drugih deželah.

Iz Mute nam pišejo: Kakor povsod, še veliko bolj pa pri nas na slovenski meji nam vsiljujejo lažnjivega kljukca »Štajerca«. Celi regiment jih je priromal. Tukajšnji krčmar »na šrang« dobi več tiskovin po pošti, med njimi tudi zagleda Štajerca, katerega takoj pošlje nazaj in poštarju naroči, če bi še kateri priromal, naj enako z njim ukrene. Pa kako ga iznenadi, enega je vrnil, štiri pa si prinesel domov, kajti bili so tako lično spravljani, da niti slutiti ni, da nese celo zalogo lažnjivih kljukcev. No, kaj sedaj storiti? Na pošto ne sodi, v hiši še je manj prostora zanj, najboljšo bo torej zanesti ga v kraj, ki se med olikanimi ne imenuje. Tako je prav! Verni sinovi svoje domače zemlje, posnemajmo vrlega, vzglednega in tudi neustrašivega moža, saj vemo, zakaj se gre. Hrana, s katero nam strežeš ti, lažnjivi kljukec, se nam gabi. Saj imamo mi Mutčani dovolj poštenih časnikov; za dolge zimske večere pa se že veselimo krjig družbe sv. Mohorja. Pa tudi tako siromaštvo nas ne tare, da bi si ne mogli naročiti lista, katerega bi želeli brati. A nekaj sedaj vendar-le vemo! Ker najhujši nasprotniki vsega, kar je slovenskega, sami pomagajo razširjati »Štajerca«, nam je to dokaz, da spoznajo, kako močno je slovenščina med nami potrebna. Živela slovenščina!

Dev. Marija v Puščavi. Kegljanje z dobitki za ubogo šolsko mladino tukaj je vrglo 161 kron čistega dobička. V ta človekoljubni namen so podarili gospod Peter Karničnik, veleposestnik na Rudečbregu, 2 dobitka, gosp. Fran Witzmann, posestnik in krajni šolski ogleda v Ruti, 2 dobitka, g. Janez Lamprecht, veleposestnik in načelnik krajnega šolskega sveta v Ruti, 10 kron v gotovini, g. Janez Aleš Eichholzer, gostilničar v Puščavi, 1 dobitok. Za te blagodušne darove izreka šolsko vodstvo tem potom omenjenim gospodom in vsem, ki so pripomogli k zgornji svoti, v imenu ubogih šolskih otrok najtoplejšo zahvalo.

Iz Sv. Vida niže Ptuj. Kakor smo pred kratkim poročali v vašem listu, blagoslovila se je tukaj prenovljena kapelica, katera je imela nemški napis, akoravno stoji na slovenski zemlji. To poročilo je hudo razburilo našega g. občinskega predstojnika Schoschteritscha (beri Šosterič), opravičeval se je, da se je ta napis napravil brez njegovega vedenja, priznajoč, da ima »Slov. Gospodar« prav, da morajo biti napisi na Slovenskem slovenski, na Francoskem francoski itd. Pomiril se je g. Schoschteritsch ter obljubil, da bode to napako takoj dal popraviti, ker je on tudi Slovenec (o je!) in ljubi slovenščino (no, no!) Ali kaj se je zgodilo? Nemški napis je dal odstraniti, ter dal napraviti — latinski napis. To vam je potem Slovenec in tako ljubi slovenščino! Vprašali bi gosp. obč. predstojnika, koliko jih ima v občini, razen gg. duhovnikov, ki razumejo latinsko?

Dijaška kuhinja v Ptuj. se otvori s 1. oktobrom ter prične letos že ednajsto leto svojega obstanka. Dasi je pouk v gimnaziji na podlagi nemškega jezika (kakor v Mariboru in v Celju na višjih gimnazijah), je vendar prišlo mnogo slovenskih fantov v Ptuj študirat in to posebno radi tega, ker so slovenski razredi v Mariboru in Celju prenapolnjeni. — Da pa imajo slovenski učenci ravno v Ptuj težavnejše stanje, kakor v Mariboru in Celju ne le pri uku, temveč, kar mnogokrat bolj boli, v materijelnem oziru, razvidi vsakdo, kdor le količkaj pozna naše tukajšnje razmere. — Nas Slovencev v Ptuj je premalo, da bi zamogli zadostno podpirati vse tiste, ki enako lačnim vrabčem čivkajoč prosijo pomoči. Odbor »Dijaške kuhinje v Ptuj« se torej obrača na vse Spod. štajarske rodoljube z nujno prošnjo, da blagovolijo v pošteb jemati tudi ta zavod in mu nakloniti svoje milosrdne darove, naj so

še tako mali, dobro vedoči, da lahko in prijetno je bivati med prijatelji, a težavno in mučno med zagrizenimi nasprotniki. — Vsa darila se bodo hvaležno objavila, kakor lani, tudi letos koncem 1. in koncem 2. tečaja šolskega leta 1900/1. — Bog in narod! Odbor »Dijaške kuhinje« v Ptuj.

Sadna razstava v Šoštanj. Skupen obed sadjarjev se ne bode vršil 30. septembra, kakor se je po pomoti naznanilo s plakati in vabili, ampak v ponedeljek, dne 1. oktobra in naj vsi tisti, kateri se ga nameravajo vdeležiti, naznanijo to pismeno gosp. Francu Rajsterju, hotelirju v Šoštanju.

Okrajni zastop v Ljutomeru prispeval je za stavbo nove šole v Cezanjevih 600 K, za kateri velikodušni dar se krajni šolski svet najtopleje zahvaljuje. Bog plati!

Iz Dobrne. V našem kraju je poleti vedno precej živahno; a bolj ko rumeni listje na drevju, bolj pojema tudi življenje, a tuintam še živahno vsplapola. Tako je bilo tudi dne 16. septembra, ko smo obhajali Slomšekovo in cesarsko slavnost, Slovenci na svojih tleh. Veselo gibanje je oznanjalo, da hoče ljudstvo, kakor na mnogih drugih krajih, tudi tukaj dostojno proslaviti svojega ljubljence Slomškega in svojega milega mnogoskušanege vladarja. Topiči so naznanjali prihod ljubih gostov iz Celja, sl. Sokolov, ki žal niso nastopili korporativno; a kar se ni, se še bode zgodilo. Prišli so tudi sosede iz Šmartina s svojim pevskim zborom, Šaleščani, Novocerkovljani in mnogo drugih. Došle goste in domačine pozdravi domači g. župnik K. in poda na kratko nekaj črtic o Slomšku. Prav pristržno in milo je deklamovala Micika Rebausova nalašč za to slavnost zloženo pesem »Slava Slomšku« in še druga deklica eno Slomškovih pesmi. V proslavo cesarjevo je domači dijak Strigl predaval pesem tudi za to slavnost zloženo, na kar je kaplan gsp. Z. v kratkih potezah svojega govora opisal cesarja-jubilara. Nastopi še med burnimi pozdravi g. dr. Karlovšek in s svojo obče znano zgovornostjo nauduše domače ljudstvo, kazoč mu Slomškega kot sina svojega, čeravno kmetskega naroda. Med vse točke so vrli šmartinski fantje vpletali svoje krepke, a blagodoneče speve. Burka »Prvokrat pri fotografu«, katero sta uprizorila g. Šmodej in g. Kvac, je žela obilo smeja in pohvale, istotako »strukljari«. Bila je to slavnost, ki nam je podala koristno združeno s prijetnim.

Cerkvena glasba v Celju. Dne 17. septembra se je vršila v tukajšnjem cerkvenoglasbenem zavodu vsprejemna skušnja. — Sprejelo se je 20 učencev na podlagi krstnega lista, šolskega spričevala oziroma odpustnice in priporočilom od gg. duhovnikov. Iz drugih vladikov in brez spričeval se ni sprejemalo. Vsprejemna skušnja se je vršila v navzočnosti gg. učiteljev tukajšnjega zavoda tudi v pisanju, branju in računstvu, kar je tudi zelo odvisno za sprejem v ta zavod. Želi se sploh vsem gojencem veliko vspeha.

Iz drugih krajev. † **Dr. Francišek Lampe.** Velika izguba je zadela v ponedeljek slovenski narod. Nemila smrt mu je vzela jednega najdelavnejših sinov dr. Lampeta, urednika »Dom in Sveta«, plodovitega modroslovskega in bogoslovskega pisatelja. Pogreb pokojnika je bil v torek. Ohranimo mu večni spomin!

Naš cesar bo bival dne 29. in 30. septembra v Gorici, kjer se bo slavila štiristoletnica, odkar je združena poknežena grofovina Goriska in Gradiška z dednimi deželami avstrijskimi. Dne 4. oktobra je imendan našega cesarja, ki se bo obhajal po mnogih krajih našega cesarstva prav slovesno.

Prvi obrtni shod slovenski se bo vršil dne 28. in 29. sept. t. l. v zlati Pragi. Pečal se bo z vprašanjem, kako bi se zblizanje slovanskih rokodelcev in obrtnikov utrdilo in dobilo tudi viden uspeh na gospodarskem polju. Krščansko socialni obrtniki in rokodelci iz Kranjskega se udeležijo shoda.

Velika slovesnost na Brezjah. Na Brezjah bode dne 7. oktobra posvečenje nove cerkve Marija Pomagaj. K slovesnosti pride pet skofov in njegova eminenca kardinal Missia. Pričakuje se tudi tržaški škof.

Društvene zadeve.

Občni zbor Cecilijinega društva za lavantinsko škofijo v Mariboru vršil se bo dne 3. in 4. oktobra v Mariboru in sicer se sledečim vsporedom: 3. oktobra ob 8. uri zvečer v grajski dvorani: Oratorij »sv. Cecilija« za solo in mešani zbor se spremljevanjem klavirja in deklamacijo. Besede Fr. Bonna, zložil M. Haller. 4. okt. ob 9. uri dopoldne pontifikalna sv. maša, prem. knezskofo v stolnici. Introitus: Mihi autem absit gloriari; Graduale: »Os justi«; Offertorium: »Veritas mea«; Communio: »Fidelis servus.« Maša: »Missa solemnis in Hon. S. S. Cordis Jesu« za mešani zbor in veliki orkester — vglasbil J. Mitterer. Razun tega po recitovanem gradualu J. Wesselack, »O Deus ego amo Te« četvero-glasno; M. Haller »Ego sum panis vivus« peteroglasno (iz op. 16. »Laudes Eucharistiae«). Po zahvalni pesmi »Tantum ergo« zl. J. Hanisch op. 11. Ob 11. uri dopoldne slavnostno zborovanje v grajski dvorani. Ob pol 3. uri popoldne zborovanje udov v dvorani hotela »Stadt Wien«. Poročilo načelnika, denarničarja in tajnika; 2. volitev novega odbora; 3. razgovor o novih pravilih — orgljarski šoli; 4. Razni predlogi. Ob pol 4. uri popoldne v novi cerkvi Marije matere usmiljenja čč. oo. frančiškanov predavanje cerkvenih umotvorov. Mi vabimo vse prijatelje cerkvene glasbe, da se mnogoštevilno našega občnega zbora udeležijo.

Kat. polit. društvo »Sava« za brežiški in sevnški okraj so osnovali bivši poslanec g. J. Žičkar in drugi rodoljubi iz teh dveh okrajev ter predložili vladi pravila. To društvo vtegne prihodnji mesec obhajati svoj osnovni shod. Vsi poštteni Slovenci iz Sevnškega in brežiškega okraja ste prijazno povabljeni, da se shoda vdeležite, ki se bo naznanil, kakor hitro se spelnijo vse postavne formalnosti.

Slomšekova slavnost v Slatini. V nedeljo dne 30. t. m. se priredi popoldne ob 3. uri pri Sv. Križu na Slatini velika Slomšekova slavnost. Slavnostni govornik je učni prefekt čast. gospod Anton Korošec iz Maribora. V sporedu je še petje in prosta zabava. K obilni udeležbi vabi pripravljalni odbor.

Kat. polit. društvo za vranski okraj ima svoj letni občni zbor dne 30. septembra popoldne ob 3. v sobi »Bralnega društva« pri Sv. Juriju ob Taboru. Razgovor bo o političnih in gospodarskih razmerah, za to se tem potom vsi vrli možje uljudno vabijo na zborovanje. Na veselo svidenje: Odbor.

Bralno društvo v Ljubnem priredi Slomšekovo slavnost v nedeljo dne 30. sept. po večernicah. K mnogobrojni udeležbi vabi prav uljudno odbor.

Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah praznuje dne 7. oktobra t. l. desetletnico svojega obstanka. Priredi pa ob enem v spomin sedemdesetletnice cesarjeve in stoletnice Slomškovega rojstva isti dan sadno razstavo in zborovanje s sledečim vsporedom. 1. Zjutraj ob 7. uri sv. maša v farni cerkvi pri kateri poje domači pevski zbor; 2. ob 9. uri dopoldne otvoritev sadne razstave v občinski hiši; 3. popoldne po večernicah ob 3. uri zborovanje v gostilni gsp. Fr. Malgaj; a) pozdrav; b) slavnostni govor, govori gsp. Ivan Kač; c) govor o sadjarstvu in vinarstvu, govori gsp. profesor Martin Cilenšek; d) govor o živinoreji, govori deželni potovalni učitelj gsp. Martin Jelovšek; e) razdeljenje vsprejemnih diplom novo pristopivšim udom; f) prosta zabava. Med točkami zborovanja poje domači pevski zbor. K najobilnejši udeležbi vabi društveni odbor.